

Verhaal Frans Houdijk

Even voorstellen Frans Houdijk geboren 6-3-1955 woonachtig in Hardinxveld. Ik zat toevallig naar Bob van Beeten te luisteren toen ik Ger van Rens over zijn boek en over de vereniging MOCN hoorde vertellen. Dat klonk als ex midden oosten chauffeur heel interessant. Ik had nog nooit van deze vereniging gehoord maar de interesse was gelijk gewekt. Vrijdagavond thuis gekomen gelijk even de site bekeken. Eerst even langs de verhalen en de foto's, erg mooi. De ritten naar Pakistan en Afghanistan waren bij tijd en wijle bar en boos, zoals de foto's aantonen.

En beetje improviseren met het eten.

Ik heb eind jaren '70 bij Unishipping uit Amsterdam gereden. Zij reden door heel Europa en regelmatig naar Jordanië. Ik ben toen 1 keer naar Jordanië geweest. Dat was mijn eerste kennismaking met dit soort ritten. Wij gingen via Volos in Griekenland met de boot naar Tartous in Syrië. Dus best wel comfortabel. Onderweg in Joegoslavië wat Duitse en Engelse MO chauffeurs gevraagd hoe alles die kant op liep en soms wat met elkaar opgereden. Liep allemaal wel goed voor de eerste reis. Beetje pech aan de Syrisch/Jordaanse grens met mijn trekker. Problemen met de luchtventielen van de tandem as trekker. Is toen nog bij de Volvo in Amman verder gerepareerd. Hier

nog 2 dagen met een voedselvergiftiging in een hotelletje gelegen, waarschijnlijk opgelopen bij het kippenrestaurant aan Ramtha, kan gebeuren in deze contreien. Dit heeft alles bij elkaar bijna 1 week vertraging opgeleverd. Tijd speelt geen rol die kant op.

Plaatselijke klederdracht, zit wel lekker luchtig.

Na terug geladen te hebben in Griekenland ben ik met een chauffeur van Altrex opgetrokken. Volgens mij werd op dat moment net de wegenbelasting in Oostenrijk ingevoerd dat heeft ook nog voor enkele dagen vertraging gezorgd ivm toestanden aan de grens. Het was nogal chaotisch voor Spielfeld. Veel chauffeurs hadden geen geld genoeg meer na zo'n lange reis en er werd ook actie gevoerd in Oostenrijk zelf. Korte tijd later ben ik voor Altrex gaan rijden, dit heb ik bijna 2 jaar gedaan. Bij Altrex heb ik uitsluitend naar Saoedie Arabië en Kuwait gereden. Het was bij deze firma goed geregeld inzake inkeringen ed, veel zaken konden op rekening bij de diverse agenten oa aan Ramtha en in Dammam gedaan worden.

De expediteur in Ramtha.

Onderweg in Syrië.

Hoefde je niet zo achterlijk veel contant geld mee te nemen. Alle ritten bij Altrex ben ik via Volos gegaan. In vergelijking met de Mo chauffeurs die via Turkije reden heb ik het dus relatief makkelijk gehad. Alhoewel je zat spannende, leuke en minder leuke dingen meemaakte. Meestal rij je met een of meerdere collega's in konvooi, voor de veiligheid en de gezelligheid. Je kwam toch altijd met een groep samen van de boot in Tartous. Er reden toen veel trucks van 't Centrum voor Altrex met Turkse en Nederlandse chauffeurs. In Saoedi was veiligheid eigenlijk nooit een probleem, dat komt waarschijnlijk door de mentaliteit en de strenge straffen die daar opgelegd worden. Hand afhakken, stenigen of ander soort terechtstellingen waren heel gewoon. In Riyadh waren als ik me goed herinner op vrijdags openbare terechtstellingen. Op een reis bijna 1 week staan inklaeren op het vliegveld in Riyadh, met een Engelse chauffeur maar we zijn toch maar niet gaan kijken. Vaak stonden we wel een of meerdere dagen aan Al Mudawwarah of Turayf te wachten ivm controles van lading. De hele trailer werd leeggehaald door Pakistaanse arbeiders, en alles weer lekker rommelig en soms kapot er weer ingeschoven. Bijna alles was in kisten verpakt en die werden allemaal open gebroken. Niet in de laatste plaats vanwege de alcohol

MIDDEN OOSTEN
CHAUFFEURS NEDERLAND

Saoedi visum: let op de extra beperking in dit visum.

Na enkele jaren had ik het met dit werk wel gezien en ben ik bij Den Hartogh Tanktransport uit Rozenburg gaan rijden. Ik heb toen nog jaren veel op de Balkan gereden en een beetje met een gascontainer en later met een gastank naar Istanboel. Dan kwam je ook nog regelmatig collega's tegen die je nog uit je MO tijd kende en die nog steeds daar naar toe reden. Die sprak je vooral in Joegoslavië op plaatsen als de boompjes, later de afgezaagde boompjes, Screm, SlavonskiBrod Ruma, het Nationaal in Beograd, Bellevu in Skopje of op Londra Camping aan de Turkse grens Kapikule.

Chauffeurs als eigen rijder Lei Cleutjens, Hans Jalving, Toon uit Alteveer, achternaam vergeten, waarvan 1 van zijn wagens net buiten Tin City in Libanon in een greppel was gereden of Nico Osseweier, die toen voor Rynart reed en later nog voor Altrex heeft gereden. Het hele gebeuren was een mooie ervaring, avontuurlijk maar ook gevaarlijk, er zijn natuurlijk best wat collega's verongelukt. Dit is een stukje van mijn verhaal. Ik ben benieuwd of ik nog enkele bekenden zie op de reünie. De laatste keer dat ik een beetje die kant op ben gereden is toch alweer dik 20 jaar geleden. Maar een beetje herinneringen met wat oud collega's ophalen lijkt me wel gezellig.